

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Rudolfa Čirča a sudcov JUDr. Ladislava Górásza a JUDr. Ivana Machyniaka v právnej veci žalobcov **1/ P. F.**, bývajúceho v B., zastúpeného JUDr. K. U., advokátkou so sídlom v B. a **2/ Mgr. V. B.**, bývajúceho v N., proti žalovanej **Slovenskej republike**, v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky so sídlom v Bratislave, Župné námestie č. 13, **o zaplatenie 27 419,24 EUR s príslušenstvom a iné**, vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 17 C 202/2009, o dovolaní žalobcu 1/ proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 10. mája 2011 sp. zn. 13 Co 62/2011 rozhodol

t a k t o :

Dovolanie **z a m i e t a .**

Žalovanej nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Žalobou podanou na Okresnom súde Banská Bystrica dňa 30.11.2009 sa žalobcovia domáhali voči žalovanej náhrady škody, ktorá im mala byť spôsobená nezákonným rozhodnutím Okresného súdu Banská Bystrica o zamietnutí návrhu žalobcu 2/ na nariadenie predbežného opatrenia a nesprávnym úradným postupom tohto súdu spočívajúcim v priet'ahoch v konaní o uvedenom návrhu. Žalobca 1/ žiadal priznať náhradu škody 27 419,24 EUR s prísl. a náhradu nemajetkovej ujmy 13 709 EUR a žalobca 2/ náhradu nemajetkovej ujmy 13 709 EUR.

Okresný súd Banská Bystrica (ďalej aj „súd prvého stupňa“) rozsudkom zo 17. decembra 2010 č. k. 17 C 202/2009-64 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 1/ sumu 27 419,24 EUR s 9% úrokmi od 31.10.2006 až do zaplatenia a vo zvyšku žalobu zamietol. Poukazujúc na výsledky vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba je čiastočne dôvodná, a to v časti nároku žalobcu 1/ na náhradu skutočnej škody (predstavujúcej výšku pohľadávky postúpenej žalobcom 2/ na žalobcu 1/) spôsobnej priťahmi v konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 19 C 194/2006, predmetom ktorého bol návrh žalobcu 2/ na vydanie predbežného opatrenia (na zabezpečenie ním neskôr postúpenej pohľadávky). Uviedol, že návrh na vydanie predbežného opatrenia bol podaný dňa 2. 11.2006, a hoci mal všetky formálne náležitosti, bolo o ňom rozhodnuté až 5.1.2007, teda po uplynutí 30-dňovej lehoty vyplývajúcej z ustanovenia § 75 ods. 4 O. s. p.

Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalovanej rozsudkom z 10. mája 2011 sp. zn. 13 Co 62/2011 rozsudok súdu prvého stupňa vo vyhovujúcom výroku zmenil tak, že žalobu zamietol. Zároveň rozhodol, že vo zvyšku zostáva rozsudok súdu prvého stupňa nedotknutý. Zamietnutie žaloby odôvodnil nesprávnym právnym posúdením veci súdom prvého stupňa. Uviedol, že zo skutkového stavu zisteného v konaní pred prvostupňovým súdom vyplynulo, že návrh na vydanie predbežného opatrenia neobsahoval jednak konkrétne vymedzenie „zákazu nakladania s dedičstvom, nehnuteľnosťou, trojizbovým bytom“ a tiež sa v ňom neuvádzal petit budúcej žaloby (čoho a voči komu sa chce domáhať navrhovateľ predbežného opatrenia žalobou vo veci samej). Vychádzajúc z takto zisteného skutkového stavu vyslovil právny záver, že navrhovateľ predbežného opatrenia bol správne vyzvaný uznesením č. k. 19 C 194/2006-23 zo dňa 30.11.2006 na doplnenie návrhu aj o údaje o tom, čoho sa mieni domáhať žalobou vo veci samej. Keďže návrh takto nikdy nedoplnil a 30-dňová lehota v zmysle § 75 ods. 4 O. s. p., v ktorej musí súd rozhodnúť o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, sa počíta len od doručenia návrhu, ktorý má náležitosti, nemožno mať za to, že o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia nebolo rozhodnuté včas. Preto nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu súdu v konaní o predbežnom opatrení a teda ani k vzniku zodpovednosti žalovanej.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca 1/. Žiadal, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnil nesprávnym právnym posúdením veci odvolacím súdom v otázke úplnosti návrhu

na nariadenie predbežného opatrenia, keď podľa jeho názoru nebolo preukázané, že tento návrh nemal všetky potrebné náležitosti.

Žalovaná vo vyjadrení k dovolaniu navrhla tento mimoriadny opravný prostriedok ako neopodstatnený zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie bolo podané proti právoplatnému rozsudku odvolacieho súdu oprávnenou osobou (účastníkom konania) v zákonnej lehote (§ 240 ods. 1 O. s. p.) a že je prípustné (§ 238 ods. 1 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, bez nariadenia pojednávania (§ 243a ods. 1 veta za bodkočiarkou O. s. p.) a dospel k záveru, že dovolaniu nemožno vyhovieť.

Dovolací súd je podľa ustanovenia § 242 ods. 1 O. s. p. viazaný uplatneným dovolacím dôvodom; z úradnej povinnosti skúma iba vady uvedené v § 237 O. s. p., a iné vady konania len vtedy, pokiaľ by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Vady v zmysle § 237 O.s.p. a iné vady konania však zo súdneho spisu nevyplývajú. Dovolací súd preto skúmal správnosť napadnutého rozsudku z hľadiska uplatneného dovolacieho dôvodu, a to právneho posúdenia veci odvolacím súdom v otázke úplnosti či neúplnosti návrhu na nariadenie predbežného opatrenia.

V predmetnej veci bolo z hľadiska skutkového zistené, že konanie o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia podaného žalobcom 2/ na Okresnom súde Banská Bystrica dňa 2.11.2006 bolo vedené pod sp. zn. 19 C 194/2006, že uznesením z 30.11.2006 bol navrhovateľ vyzvaný, aby, okrem iného, doplnil návrh presným uvedením údajov, čoho sa mieni domáhať návrhom vo veci samej, že navrhovateľ doplnil návrh dňa 7.12.2006 a rozhodnutie súdu o zamietnutí návrhu na nariadenie predbežného opatrenia bolo vydané 5.1.2007.

Hoci súd prvého stupňa v odôvodnení rozsudku na str. 3 a 4 podrobne popísal obsah návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, súčasťou jeho skutkových záverov pokiaľ ide o tento obsah, nebolo aj skutkové zistenie, že by z návrhu bolo zrejmé, čoho sa mieni navrhovateľ domáhať návrhom vo veci samej, teda akého nároku sa mieni domáhať budúcou

žalobou, či nároku na plnenie, na plnenie akého druhu, v akej forme, v akom rozsahu a voči komu.

Podľa názoru dovolacieho súdu pokiaľ z takto zisteného skutkového stavu odvolací súd vyvodil záver o neúplnosti návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, bol tento záver správny. Odvolací súd pri posudzovaní náležitosti návrhu na nariadenie predbežného opatrenia a pri posudzovaní lehoty na rozhodnutie o takomto návrhu správne aplikoval ustanovenie § 75 ods. 2 a 4 O. s. p. a správne ho aj interpretoval. Keďže z návrhu na nariadenie predbežného opatrenia nebolo zrejmé, čoho sa navrhovateľ mieni domáhať budúcou žalobou, t. j. nebol z neho zrejmý petit budúcej žaloby, nezačala plynúť 30-dňová lehota na rozhodnutie o tomto návrhu. V zmysle ustanovenia § 75 ods. 4 O. s. p. podmienkou pre začatie plynutia uvedenej lehoty je to, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia má náležitosti podľa odseku 2 tohto ustanovenia. Z hľadiska náležitostí návrhu na nariadenie predbežného opatrenia treba rozlišovať medzi petitom samotného návrhu na nariadenie predbežného opatrenia a petitom budúcej žaloby, ktorú navrhovateľ predbežného opatrenia mieni podať. Riadny návrh na nariadenie predbežného opatrenia musí obsahovať oba tieto petity. Právny záver odvolacieho súdu o neexistencii nesprávneho úradného postupu súdu v konaní o nariadenie predbežného opatrenia, ktorý mal spočívať v nedodržaní lehoty na rozhodnutie o návrhu na jeho nariadenie, bol logickým dôsledkom uvedenej interpretácie. Pre správnosť tohto záveru je irelevantné, akým spôsobom bolo o návrhu rozhodnuté, t. j. že bol zamietnutý, a ako bolo toto rozhodnutie odôvodnené.

So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie žalobcu 1/ smerujúce proti správne mu rozsudku odvolacieho súdu zamietol (§ 243b ods. 1 O. s. p.).

Úspešnej žalovanej nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, pretože jej v súvislosti s ním žiadne nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26. septembra 2012

JUDr. Rudolf Č i r ě, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Mgr. Patrícia Špacírová